

Kfv.IV.37.258/2009/8.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Nadray Ügyvédi Iroda /ügyintéző: dr. Nadray Katalin ügyvéd/ által képviselt Synergon Informatikai Rendszereket Tervező és Kivitelező Nyrt. /Budapest/ I. rendű, és a dr. Tamási Artúr ügyvéd által képviselt Albacomp Zrt. /Székesfehérvár/ II. rendű felpereseknek a Dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt Gazdasági Versenyhivatal /Budapest/ alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf .27.150/2008/7.számú jogerős ítélete ellen a II. rendű felperes által 26. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2. Kf.27.150/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a II. rendű felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000 /negyvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a II. rendű felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes a 2005. március 16-án megindított verseny- felügyeleti eljárását követően, a Vj-21/2005/117. számon, 2006. szeptember 5-én hozott határozatában megállapította, hogy az I. rendű és a II. rendű felperes a Paksi Atomerőmű Részvénytársaság (a továbbiakban: Atomerőmű) részére „a

produktív üzemben működő Oracle Applications humán- és bérszámfejtési rendszerbe vezetett moduljainak felülvizsgálatára és a verzióváltás megvalósítására, valamint a rendszer funkcionális körébe tartozó, egyéb humán vonatkozású alkalmazásfejlesztések megvalósítására tanácsadói és projektvezetői szerepkörben” nyújtandó szolgáltatásra vonatkozó projekt elnyerése érdekében versenykorlátozó megállapodást kötöttek egymással. Az alperes versenytanácsa ezért a II. rendű felperessel és az I. rendű felperessel szemben a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül befizetendő 10 millió - 10 millió Ft bírságot szabott ki.

Az alperes vizsgálatának és határozatának alapjául szolgáló, egyfordulós, meghívásos versenyzetési eljárást az Atomerőmű 2004. április 27-én hirdette meg. Az ajánlati felhívás a felpereseken kívül az Accenture Kft-nek és az Oracle Hungary Kft-nek került megküldésre, melyek közül az Accenture Kft. ajánlatot nem tett.

Az ajánlatok beadásának határideje 2004. május 28. volt, a beérkezett ajánlatok bontására 2004. június 3-án került sor.

A II. rendű felperes ajánlatát formai okok miatt kizárták.

A versenyzetési eljárással összefüggő versenykorlátozó megállapodás és összehangolt magatartás gyanúja miatt indított alperesi eljárás során a felperesek székhelyén rajtaütésszerű helyszíni vizsgálat tartására került sor, melynek eredményeként elektronikus információközléseket tártak fel.

A vizsgálat eredményeként az alperes határozatában megállapította, hogy az eljárás tárgyul szolgáló pályázat kidolgozásáért felelős személyek között a pályázat kiírása és a leadási határidő közötti időszakban kapcsolatfelvétellel került sor; tárgyaltak is egymással, de a II. rendű felperes - hosszas halogatás után - elzárkózott az együttműködéstől.

A felperesek a végső pályázati árra vonatkozóan egyeztették egymással áraikat, a pályázatok leadása előtt a II. rendű felperes telefonon közölte az I. rendű felperessel, hogy az írásos formában is megtalálható "gentlemen's agreement"-en aláíróként nevezett vezetők megállapodtak abban, hogy a HR tenderen az I. rendű felperes az alapajánlatra vesztes pályázatot ad be, az IMR-nél nem veszélyeztetik a II. rendű felperes pozícióját, a VIR-nél viszont ők nem versenyeznek az I. rendű felperessel.

Szintén megállapítást nyert az alperes által az, hogy az I. rendű felperes az alap-, és opciós árait is közölte a II. rendű felperessel, csatoltan megküldve egy „atomerőműnél kiírt, és a jövőben kiírásra kerülő projektek”-re vonatkozó megállapodást.

Az elektronikus dokumentáció áttekintése alapján az alperes megállapította, hogy a lefoglalt e-mailek bizonyítják, hogy a felperesek egyeztették piaci magatartásukat, majd a leadás előtt szóbeli megállapodást kötöttek, a pályázat tárgyát is érintően.

Az eljárás során nem került elő a megállapodás aláírt példánya, de a felperesek még a pályázatok leadása utáni napokban is abban a hitben voltak, hogy annak aláírása csak 1-2 nap kérdése.

A piaci magatartás összehangolása a beadási árak egymással való közléséről szólt.

Mindezek alapján az alperes részéről megállapítható volt, hogy a felperesek nem egymástól függetlenül versenyezve vettek részt a pályázaton, hanem együttműködésükkel helyettesítették a vevő érdekeit szolgáló igazi versenyt. A felperesek magatartása az árak meghatározására, illetve a piac felosztására vonatkozott. Erre tekintettel az alperes a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény /a továbbiakban: Tpv./ 13. §-ában a csekély jelentőségű megállapodásokra (bagatell kartellekre) vonatkozó kivételes szabályt nem alkalmazta.

A földrajzi piacnak jelentőséget nem tulajdonított, az érintett piacot a kínálati oldal alapján azonosította, melynek körében azt vette figyelembe, hogy a jelentkezőkön kívüli vállalkozás meghívás hiányában nem tudott ajánlatot adni, így nem is volt képes semmilyen módon befolyásolni a meghívott vállalkozások piaci magatartását.

Az alperes versenytanácsa megállapította, hogy a felperesek megsértették a Tpv. 11. § /1/ bekezdését, illetve a /2/ bekezdés a/ és d/ pontját azáltal, hogy az Oracle HR tender kapcsán versenykorlátozó céllal közölték egymással tervezett beadási áraikat.

A határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperesek nyújtottak be keresetet, elsődlegesen az alperesi határozat olyan tartalmú megváltoztatását kérve, mely kimondja, hogy a felperesek nem sértették meg a Tpv. 11. §-ába foglalt tilalmat, másodlagosan kérve annak megállapítását, hogy a

felperesek nem valósították meg a Tpv. 11. § /2/ bekezdés a/ és d/ pontjában meghatározott versenysértést, legfeljebb a 11. § /1/ bekezdésében megfogalmazott általános tilalmat sértették, egyben a bírság kiszabásának mellőzését kérték. Harmadlagos kérelmük az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a felperesek kereseteit nem találta alaposnak, ezért azokat ítéletével elutasította.

A bíróság ítéletének indoklásában megállapította, hogy az alperes - eljárása során - a felperesek kifogásától eltérően meghatározta az érintett piacot, amelyet a bíróság, az ítélkezési gyakorlatra is figyelemmel, elfogadott; ennek során a piac-meghatározást az eljárás sajátossága tette indokolttá.

A keresleti oldalon szereplő egyetlen alany (az Atomerőmű) egyoldalúan határozta meg a beszerzés tárgyát, és a meghívottak körének kijelölésével egyúttal egy versenyjogilag értelmezhető részpiacot is kijelölt. Az első fokon eljáró bíróság a földrajzi piac megállapítását - az alperessel egyetértően - amiatt látta szükségtelennek, hogy az adott versenykorlátozó megállapodással érintett piacon kizárólag a meghívott ajánlattevők vehettek részt.

Az Accentura Kft. - mivel nem pályázott - a bíróság szerint potenciális versenytársnak sem volt tekinthető a tenderben. A II. rendű felperes későbbi kizárása azonban nem tette érvénytelenné, illetve figyelmen kívül hagyhatóvá a versenykorlátozó megállapodás létrehozatala, illetve az arra irányuló magatartás kifejtése során tanúsított tevékenységét.

A bíróság nem fogadta el a felperesek eljárási, illetve a Tpv. szövegének változásával összefüggő jogalkalmazási kifogásait sem.

Megállapította, hogy az alperes határozata nem jogszabálysértő amiatt, mert a Tpv. 11. § /2/ bekezdésének az eljárás megindításakor hatályban volt (kifejezetten a versenytárgyalással kapcsolatos magatartásra vonatkozó) e/ pontja megsértését nem állapította meg, hanem csak az a/ és d/ pont tekintetében mondta ki a versenykorlátozó magatartás megvalósulását.

A 2005. évi LXVIII. törvény 62. § /1/ bekezdésével hatályon kívül helyezett, korábbi Tpv. 11. § /2/ bekezdés e/ pontja

éppen a versenytársak közötti versenyeztetéssel kapcsolatos összejátszással összefüggő versenykorlátozási tilalmat rögzítette.

A bíróság úgy látta, hogy e külön pontnak a hatályon kívül helyezése - éppen a hatályon kívül helyező törvény indoklására is tekintettel - nem azért történt, mert a versenykorlátozó magatartást versenyeztetéssel kapcsolatban kizárólag e pont alapján lehetne megállapítani.

A csekély jelentőségű (bagatell) kartell kivételes, kedvezményes szabályát azért nem lehetett alkalmazni, mert az a Tpv. 13. § /2/ bekezdés a/, b/ pontja alapján éppen a vételi, vagy eladási árak meghatározására, illetve a piacnak a versenytársak által történő felosztására irányuló megállapodások esetén nem alkalmazható.

Miután a bíróság az alperesnek a bírságszabás körében elfoglalt álláspontját és mérlegelését is megalapozottnak találta, továbbá az ügy, illetve a meghozott határozat érdemére ki nem ható kisebb súlyú eljárási szabálysértéseket talált csak, a felperesek keresetét elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek nyújtottak be fellebbezést, melynek elbírálása során az eljáró Fővárosi Ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, egyben a felpereseket a perköltség, illetve a fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte.

Az Ítéltábla jogerős ítélete szerint az elsőfokú bíróság megállapításait logikus érveléssel támasztotta alá, mellyel az Ítéltábla - az elkövetéskor hatályos Tpv. 11. § /2/ bekezdés e/ pontjának alkalmazhatóságát, és az érintett piac meghatározását kivéve - egyetértett.

Az indoklás szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes eljárása az elektronikus iratok lefoglalása és a beszerzett bizonyítékok felhasználása körében jogszerű volt. Ezen túlmenően az elektronikus levelek tartalmi elemzését mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság helytállóan végezte el. Rámutatott, hogy az iratok között lefoglalt „Message004” és „Message0005” alapján a felek közötti megállapodás ténye egyértelműen megállapítható volt, függetlenül attól, hogy a vizsgálat során a csatolt file-ban megküldött „megállapodás” esetleges aláírására vonatkozóan nem merült fel adat.

A rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a feltárt levelezés célja az

érintetteknek a versenyeztetési eljárásban való együttműködése, illetve a verseny-nyomás csökkentésére, korlátozására irányuló szándéka, valamint a vesztes kockázatának csökkentése, a munkák egymás közötti elosztása, illetve az árak meghatározása volt.

Az alperesnek, illetve az elsőfokú bíróságnak a csekély jelentőségű megállapodásra vonatkozó kedvezményes szabály alkalmazhatósága kapcsán elfoglalta álláspontját is helyesnek találta a másodfokú bíróság, rögzítve, hogy az árrögzítésben és piacfelosztásban megvalósuló versenyeztetéssel kapcsolatos összejátszó magatartás kizárta a Tpvt. 13. § /1/ bekezdésének alkalmazását.

A Tpvt-nek az érintett áru, illetve földrajzi piac meghatározásával összefüggő szabályára tekintettel az áru szolgáltatásának helyeként az Atomerőmű területét, mind földrajzi piacot határozta meg. Ezen a földrajzi piacon jelent meg az a négy vállalkozás, melyet az ajánlatkérő meghívott, és ez volt az a földrajzi piac, ahol egymásra érezhető verseny-nyomást tudtak gyakorolni.

Mivel az érintett piacon négy versenytárs volt beazonosítható, az érintett piacon való részesedésük aránya 25-25 %-ban volt megállapítható.

A jogerős ítélettel szemben a II. rendű felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését - és helyette a II. rendű felperes jogsértésének hiányát megállapító -, vagy ezen belül másodlagosan a bíróság kiszabását mellőző új határozat meghozatalát, illetve az alperes eljárási költségekben való marasztalását kérte.

Elsődleges kérelmének elutasítása esetére másodlagosan azt kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság - az első fokú ítéletre is kiterjedő hatállyal - helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet és az első-, vagy másodfokú bíróságot utasítsa új eljárásra, melyben a Tpvt. 11. , 13. és 14. §-ai vonatkozásában, azok alkalmazására nézve a felperes álláspontját tükröző, kötelező útmutatásokat írjon elő.

A felülvizsgálati kérelem indokai között a II. rendű felperes előadta, hogy az ítélet a Tpvt. 14. § /4/ bekezdésébe ütközően jogszabálysértően határozta meg a földrajzi piacot.

Amellett, hogy a Tpvt. 14. § /1/ bekezdése alapján a versenykorlátozó magatartások megítélése során a földrajzi piac meghatározása nem mellőzhető, a földrajzi piacnak az

Atomerőmű területében történő meghatározása a törvényi szabályoknak és a földrajzi piac megállapítására vonatkozó előírásoknak ellentmond.

Az Európai Bizottságnak a földrajzi piac megállapításával összefüggésben bizonyítékként a felperes által előterjesztett ténymegállapításokat tartalmazó határozatának az ítélet által történő figyelmen kívül hagyását a felperes a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-át sértő szabálytalanságnak tartotta. Véleménye szerint az ítélet - a Tpv. 14. § /2/ bekezdésébe ütközően - az árupiacot is jogszabálysértően határozza meg. A meghívott pályázók körére alapított árupiac-meghatározás - a törvényi szabályokkal ellentétesen - nem a versenyzetés tárgyát képező termék- és szolgáltatás alapján történő meghatározásra vezet. Állította, hogy az Európai Bizottság vonatkozó - és a II. rendű felperes által csatolt döntéseinek bíróság általi figyelmen kívül hagyása szintén a Pp. 221. § /1/ bekezdésének megsértésére vezetett.

A jogerős ítélet jogszabálysértő jellege - a II. rendű felperes szerint - a Tpv. 11. §-ára nézve is megállapítható, jogszabálysértő ugyanis a kartell megállapítása, a versenyhelyzet objektív hiánya miatt. A törvény említett szabálya szerint ugyanis a versenytársak közötti versenykorlátozó megállapodást kizárja a magatartásuktól függetlenül keletkezett versenyhelyzet hiánya.

Negyedrésztt törvénytörőnek tekinthető az állítólagos (a felperesek közötti) megállapodásnak, árrögzítő, piacfelosztó, illetve információs kartellkénti minősítése, mert erre a Tpv. említett 11. §-a nem ad lehetőséget. A perbeli tenderben ugyanis a releváns ajánlati részarák és a perbeli, állítólagos megállapodásban rögzített, Összesített árak között ténybeli, logikai kapocs hiányában a kartellnek az ítéletben való megállapítása törvénytörő volt. Törvénytörő még a perbeli felperesi magatartásoknak a Tpv. 11. § /2/ bekezdés e/ pontja helyett annak a/ és d/ pontja szerinti minősítése, továbbá a 13. §-ában rögzített csekély jelentőség fennállásának figyelmen kívül hagyása.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a másodfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletének a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján történő hatályban fenntartását, egyben a II. rendű felperes

felülvizsgálati eljárás költségeiben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a versenykorlátozó magatartással érintett piac földrajzi meghatározása nem értelmezhető, ha a résztvevők név szerint ismertek. Arra hivatkozott, hogy a perbeli esetben meghívásos eljárásról volt szó, melyben csak az Atomerőmű - mint ajánlatkérő - által meghívottak voltak jelen.

A piac meghatározása ilyen esetekben csaknem irreleváns, mert az árrogzító, illetve piacfelosztó kartell akkor is jogsértő, illetve törvénybe ütköző magatartásnak tekintendő, ha az érintett piac földrajzilag, illetve az áru szempontjából nehezen határozható meg. Állította, hogy a termékpiac jogszabálysértő megállapítása sem valósult meg, ugyanis nem szubjektív, hanem objektív, mindenki számára egyértelműen megismerhető ismérvek alapján került a termék-, illetve árupiac rögzítésre: ez pedig a tenderen részt vevő, arra meghívott vállalkozások által nyújtható szolgáltatások köre.

Az érintett piac meghatározása azonban csak annak eszköze, hogy megismerhető legyen, hogy ki tehet, vagy ki tehetett volna ajánlatot.

Előadta az alperes, hogy a felperesi felülvizsgálati kérelem megalapozatlanságára mutat a felperesi bizonyítási teher téves meghatározása.

A felperesnek nem azt kell bizonyítania, hogy az alperesi határozat a közösségi joggyakorlattól eltér, hanem azt, hogy az alperesi határozat jogszabálysértő.

A versenyhelyzet hiányával kapcsolatban az alperes kifejtette, hogy a versenyhelyzet hiányát a felperesek összehangolt magatartása idézte elő; ők akarták, illetve ők okozták - együttműködésük és egyeztetett magatartásuk következtében - a versenyhelyzet hiányát az nem eleve állt fenn. Így a versenyhelyzet hiányára alapított, a kartell megállapíthatóságát kizáró érvelés nem megalapozott.

Az alperes véleménye, szerint, mivel a felperesek megállapodása - ármeghatározásra-, - illetve piacfelosztásra vonatkozott, az semmilyen érintett piac esetében nem mentesülhet a tilalom alól, a Tpv. 13. § /2/ bekezdése értelmében.

A Tpv. 11. § /2/ bekezdés a/, d/, illetve e/ pontjainak alkalmazásával kapcsolatban pedig - alperes szerint - azt fontos hangsúlyozni, hogy a versenykorlátozó magatartás a /2/ bekezdésben található példálózó jellegű felsorolásban

leírt magatartások, illetve tilalmak közül többet is megsérthet, illetve megvalósíthat. A felperesi magatartás azonban az e/ pont alkalmazása esetén sem minősíthető csekély jelentőségű versenykorlátozó magatartásnak, tekintettel arra, hogy e szabály alkalmazása alól a piacfelosztó, illetve árrögzítő kartellek kivételt képeznek.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el, melyen a felek jelenlévő képviselői az eljárás során tett kérelmeiket és nyilatkozataikat változatlan formában fenntartották.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Mivel a felülvizsgálati kérelem elsősorban a Tpvt. versenykorlátozó megállapodásra vonatkozó rendelkezéseinek megsértése miatt állította a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét és kisebb mértékben hivatkozott a Pp. 221. § /1/ bekezdésére, ezért a Legfelsőbb Bíróság elsőként a Tpvt. felhívott rendelkezéseinek tartalmát, az abban foglalt magatartási szabályok jellegét vizsgálta meg.

A Tpvt. 11. § /1/ bekezdése szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet ki, illetve fejt ki.

A Tpvt. 11. § /2/ bekezdése szerint „ez a tilalom vonatkozik különösen” az a/-h/ pontban felsorolt magatartásokra. Ezek közül a perben hivatkozott a/ pont a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen, vagy közvetett meghatározására, a d/ pont a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására, míg a később hatályon kívül helyezett e/ pont a versenytársak közötti, a versenyeztetéssel kapcsolatos összejátszásra vonatkozik.

A /2/ bekezdés bevezető mondatában szereplő „különösen” szó azonban azt mutatja, hogy az a/-h/ pontokban szereplő magatartások nem tekinthetők a verseny megakadályozását, korlátozását, vagy torzítását célzó magatartások kimerítő felsorolásának; a /2/ bekezdés a tilalom hatálya alá eső magatartások példálózó (exemplifikatív) felsorolását tartalmazza.

Mindebből következik, hogy a versenyt korlátozó, megakadályozó, vagy versenytorzító magatartás megvalósulhat a felsorolásban nem szereplő magatartások valamelyikével, és megvalósulhat a felsorolásban szereplő több magatartás együttes kifejtésével is.

A Tpv. 13. § /1/ bekezdése szerint „nem esik a tilalom alá a megállapodás, ha csekély jelentőségű”.

A /2/ bekezdés szerint csekély jelentőségű a megállapodás, ha a megállapodást kötő feleknek, és az azoktól nem független vállalkozásoknak az együttes részesedése az érintett piacon a 10 %-ot nem haladja meg, kivéve, ha az

a/ a vételi, vagy eladási árak versenytársak közötti közvetlen, vagy közvetett meghatározására, vagy

b/ a piac versenytársak által történő felosztására vonatkozik.

A Tpv. 14. §-ának rendelkezései határozzák meg, hogy az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru, és a földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni. Ennek során a megállapodás tárgyát alkotó áron túlmenően figyelembe kell venni az ésszerűen helyettesítő árukat (keresleti helyettesíthetőség), továbbá a kínálati helyettesíthetőség szempontjait.

A /3/ bekezdés szerint földrajzi terület az, amelyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlen feltételek mellett tudja az árut értékesíteni.

Az ismertett rendelkezések egybevetése alapján megállapítható, hogy bár valamennyi versenykorlátozással összefüggő ügyben lényeges az érintett piac meghatározása, annak elsődleges szerepe abban mutatkozik meg, hogy az érintett piachoz képest állapítható meg az a 10 %-os részesedési arány, mely alatt a versenykorlátozó megállapodás csekély jelentőségűnek, fölötte viszont nem csekély jelentőségűnek minősíthető.

Csekély jelentőségű megállapodás nem esik a Tpv. 11. §-ában szereplő tilalom hatálya alá. Ennek azonban kizárólag akkor van jelentősége, ha a megállapodás nem ármeghatározásra, vagy nem piacfelosztásra vonatkozik. Amennyiben ármeghatározásra, illetve piacfelosztásra vonatkozik a verseny megakadályozására, korlátozására vagy torzítására irányuló, illetve azt célzó megállapodás, a csekély jelentőségű jelleg rögzítéséhez szükséges 10 %

vizsgálata a törvény kifejezett rendelkezése alapján nem jön (jöhet) számításba. Az érintett piac földrajzi, illetve áru-szempontról való meghatározását a Tpv. kifejezetten a csekély jelentőségű jelleg meg, vagy meg nem állapítása szempontjából szabályozza. Jelen ügyben, így - mivel a perbeli megállapodás ármeghatározó, illetve piacfelosztó kartell létrehozására irányult - az érintett piac meghatározásának elsődleges jelentősége nincs. Emiatt a Legfelsőbb Bíróság nem találta törvénytörőnek a jogerős ítélet azon megállapításait, melyek az érintett piacot földrajzi szempontból, illetve a földrajzi terület figyelembevétele szempontjából az Atomerőműben határozták meg. Ugyanígy nem volt törvénytörőnek tekinthető az, hogy az alperes és az eljáró bíróságok eljárásában az érintett piacmeghatározása a meghívott, illetve a tenderen részt vevő vállalkozók által nyújtható, illetve nyújtott szolgáltatások alapján történt.

A Legfelsőbb Bíróság egyetért az eljáró bíróságok megállapításaival, illetve az alperes határozatában is rögzített azon állásponttal, mely szerint egy meghívásos versenyeztetési eljárás során csak a meghívott vállalkozások, illetve a meghívás tárgyát képező áruk, vagy szolgáltatások jelentik az adott piacot. Ezek az ismert vállalkozások jelölik ki az adott gazdasági tevékenységgel, az adott gazdasági versennyel összefüggő vállalkozások körét.

Amennyiben e vállalkozások között akár a verseny megakadályozására, akár korlátozására, vagy torzítására irányuló, azt célzó, vagy ilyen hatást ténylegesen kifejtő megállapodásra kerül sor, az a Tpv. 11. §-ának /1/ bekezdésében lefektetett, és /2/ bekezdésében példalózó felsorolással körülírt tilalomba ütközik.

A Legfelsőbb Bíróság ezért nem találta megalapozottnak a felperesi felülvizsgálati kérelemben kifejtett álláspontot, illetve érveket, melyek a csekély jelentőségű megállapodás vizsgálatának hiányával, illetve a Tpv. 11. § /2/ bekezdés e/ pontjának alkalmazásával összefüggésben kerültek lefektetésre.

A Legfelsőbb Bíróság szerint a jogerős ítélet a Pp. 221. § /1/ bekezdését sem sértette meg.

A Tpv. 11. §-ában rögzített tilalom megsértésének gyanúja alapján indított versenyfelügyeleti eljárás, illetve e tilalom megsértését megállapító, és amiatt szankciót

alkalmazó alperesi határozat törvényességét alapvetően a Tpvt. rendelkezéseihez kellett mérni.

Nem jogszabálysértő a jogerős ítélet az okból, hogy a felperes az általa megjelölt európai közösségi joggyakorlat, illetve az abban lefektetett elvek szempontjából állítja az alperesi határozat törvénysértését, de a bíróságok az alperesi határozat jogszerűségét alapvetően a magyar törvénynek a felperes által hivatkozott rendelkezéseihez mérik.

Tekintettel arra, hogy a felperes által hivatkozott jogszabálysértéseket a jogerős ítélet nem tartalmazta, ezért a Legfelsőbb Bíróság azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése értelmében kötelezte a felülvizsgálati kérelmet eredménytelenül előterjesztő, és ezáltal a felülvizsgálati eljárásban elvesztés II. rendű felperest az eljárás során felmerülő költségek, illetve az általa a tárgyi illeték-feljegyzési jog ellenére illetékbélyegben lerótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2009. december 2.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró